

1) Zn^{2+}

18) (2)

א [א] אין מלין [ב] ערך **(א)** שניין החמה
(ב) ^ה* ביום השמיני לילדותה: **(ג)** סגנון ^ה ומקעלת
 עמוד השתרע ילה: ^ו ובכל הימיםبشر למליה ^ז אלא **(ד)** שודרין
 מקדים למצוות ומליין מיד בברך **אברהם** מליה

מוצנין: עד הגן החמה. איננו מסקן
לילך: ובוין שעשו בו. דמנענות
המחל יממו סואת נצן לפיה כלין בכל
נקילון טרילין לאכמיין עד פנן
בנטמא: ומי' ביבנטאי גע דמקה
מכאן ראה מן המתור: מתני' * אין
קוריין את המגילה ולא מלין ולא טובליין
ודולא מזין יוכן שומרות יום בוגר יום לא
חטבול עד שתנין החמה. וכולן שעשו
משאללה עמוד השחר בשור: גמ' מגן

(1) יצא. ואם היה אונס קטן, יכול לקרויה לכתוצאה משעלת עמוד-השחר [אחרונים]: ב (2) מבטלים תלומות תורה

א. ^[4] "חַיְבָא אֲדֹם (א) לִקְרֹות הַמְגִילָה בְּלִילָה (ב) וְלַחֲזֹר וְלַשְׁוֹתָה בַּיּוֹם. יוֹשֵׁל לִילָה,
 (ב) כָּל הַלִּילָה, וַיָּשֶׂל יּוֹם, זָמָנוֹת כָּל הַיּוֹם, (ו) מַתְגַן הַחֲמָה (ז) עַד סֻפָּה הַיּוֹם. וְאַם קָרְאָה
 מִשְׁעָלָה עַמּוֹד הַשָּׁחָר, (ו) יָצָא: ב (ו) יְמַבְטָלִים תְּלִפְדוֹד (ז) תְּרוֹהָה לְשָׁמוֹן מַקְרָא (ז) מַגִּילָה. ב. ב.

(ג) **בזח - ג' (א)**
זמן תפלה החשר מצוותה שיתחיל א עם חנוך
(א) החמה (א) ברכות ב מהליכם עב, ה ייראך עם שם שמש
ו אם התפלל ב משעלה (ב) עמוד השחר ג' והאור
פניהם רוחה יצא

10 עז-Go-SC שער וימרון (ט) מלקרות (ט) קריית שמע עד שינוי ומנה: נגה (ט) לס-הנפאל שדר והרחק בנוו שציריך להסבירים בדרך יבול להתפלל (ט) משעה עמוד צו (ט) בשעת הרחק בנוו שציריך להסבירים בדרך יבול להתפלל (ט) משעה עמוד

ו' ימ' אם קראה מושעה עמוד השחר אף על פי שלא היה אנוום (ב) יצא (ד) בדיעבד: סג' יי' ו' ו' ו' ו' ו'

אללא מאיסקופת העורקה ולוחין: גמ' אמר עולא "מן המודיעים לירושלים
חמשה עשר מילין היהיא סבר לה כי הוא דאמר ר' רבה בר בר חנה אמר רב
יוחנן כמה מהך אדם ביום עשרה פרסאות מעלות השור ועד הני' החמה
חמשת מילין משקעת החמה ועד צאת הכוכבים חמשת מילין פשו לה
תל汗ן חמיסר מצפרא לפלאו רויומא והמייסר מפלנא דרויומא לאורהו עולא

$$(n \otimes f_0) \circ = (f_0 \otimes n) = x_1^* g_1 (x_2)$$

יתפרק ללושן (ט) אצל התגורר (ט) מפני חום התגורר: ב' (א) לא יתייחס העיטה (ט) בלבד (ט) ואפסילו רגע אחד, יוביל מזמן שימושקסם בו, אפסילו (ט) כל היום, אין מחייבין. *ואם הניחו בלא עסוק שיעור מל' (ט) היי חמן, ושיעור מל' (ט) *היי (ט) וביעת שעיה חלק מעשרים מן השעה. הנה יש להחמיר למהר בענין עשיית המצוות, (ט) כי יש להושך-השניות

טב ייְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל (18)

אַחֲרֶל-כְּבָשׂוֹן (ז') דֵּלָא נִכְרַת בָּהּ שָׁוֹם סִימְנֵי חַיְמָן הַמְבָאָר לִקְמָהּ: (ט') הַוִּרְבִּיעִית שָׁעָה וּכְרוּ. הַוָּה (ט') יְהִי

מבעדי סברא זו (ע"י ביאור הגרא) ולפי גירושתו בגמרא, ועיין בספר סדרי-זמנים) שהושבנן שיעור מל' לחשבון כ"ב מינוטין¹ וחצ'ι, ולחכלהה במקומות שני הפסד מרובה, מששחה "ח' מינוטין הוי חמץ ואסוד בהגנה וכדעת השולחן ערוך. וכן כתוב הגרא", אמן הפסד מרווחת אפשר לרש' לטמון על הין פוסקים ודפיגי. וכל כמה דלא שווה על-כלפניהם כ"ב מינוטין וחצ'יאן לאסוד אם לא ראיינו בה סיימי שיאור ולסתוק. ועיין בספר סדרי-זמנים שכותב דגם לענין מליחה יש להחמיר אף

١٦٨ (١٦٨) مکالمہ حجۃ الدین

(20) גַּם כִּי תְּהִלֵּן הַנְּעָר אֶת מִסְמֵרָתְךָ
וְשֹׁעֲרוֹ כִּי שְׁיהַלֵּךְ אָדָם בְּרֶגֶלְיוֹ הַלְּכָה בִּגְנוּמָה מִלְּאָחָד
וּוְהָעֵד שַׂיּוּר מִן הַזָּמָן שֶׁהָאָדָם שְׁנִי חֻמְשִׁי שְׁעָה מִשְׁעוֹת

(זע) דנה כהן גוטליב הידלאַס

הלילה. ומן מוד השחר. הוא האור הנוצץ בפתח מזודה קודם
עלום בשמן בכדי שעה וחומש שעיה מן בשעות הומניות

מכנומנה, עין שם. כתוב בכוון-הבית בשם הוזהר, ובכינויו האחרוניים, דראהה מינקת לא תשמש אלא בשעה שהחגיגות ישן.